

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Lenni

*Lenni országomban,
roppant sátor, hajló ég alatt.
S tudni, számolatlan,
mindünk Kárpát tenyerén marad.
Lenni országomban.*

*Soha sietősen,
emlékezve mindre, ami van.
Lenni egy időben,
amennyien vagyunk, annyian.
Soha sietősen.*

*Lenni szerelmesen,
amint kaptam, adjam mindenem.
Bár van, ki idegen
akkor is, ha szívemet szelem.
Lenni szerelmesen.*

*De jó lenne lenni,
ámulni fa lombján: mennyi kincs!
Semmi van, a semmi.
Nem találhatom ki, ami nincs:
Milyen volna lenni?*

Sötét folyó

*Éjszaka, sötét folyó, benned szomjas álmodó
vagyok. Gondjaim holt halak.
Ülök száraz mélyeden
félíg készen, testesen
és hullámod tovább farag.*

*Partra sodort kavicsod,
látom gyűlni csillagod,
s kagylót, kilököd a Holdat.
Csontomból elvett nyírfa
terheim állva bírja,
asszonyom ő, most és holnap.*

*Öröknek hitt férfikor –
éjbe taszított szobor,
ülök beton tornácomon.
Fáradtságom kő kövön:
térdemen a könnyököm,
lebukni arcom nem hagyom.*

*Milyen lesz végső formám,
Mesterem milyen formán
fejez be, hogyha befejez?
Virrasztásom fölhasad,
hűvös vas, virradat,
véső érinti bőrömet.*

Ha saját állatomat etetem szerencse és vagyon

ÁLMO SKONYVBŐL

*Állatom látom
legelni hű barátom
állatom látom
sokféle idegennel
állatom szelí-
díttem nagy türelemmel
bőrét kitömöm
s elképzelem a veszélyt*

*Állatom látom
s itt a gond küszöbömön
állatom etetem
mások gondja vállamon
állatom meghall-
gatom s beszél igazat
állatom látom
búsan s nyomban csalódom*

*Állatom látom
vígán s szerelmes vagyok
állatom látom
mező fehérlik Kosban
jó esztendőben
bízom mégis megcsalnak
állatom látom
emberrel üzekedik*

*Állatom látom
nem ismer meg s megtámad
állatom látom
vérengző ellenségem*

*állataimmal élek
és szegény vagyok
állataimban
szerencsés sosem vagyok*